

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/685/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7815208625
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Duditš
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7815208625.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Duditša a sudkýň JUDr. Evy Feťkovej a Mgr. Angeliky Sopoligovej v spore žalobcu Friendly Finance Slovakia s.r.o., so sídlom Bratislava, Tallerova 4, IČO: 47 243 368, zastúpeného Mgr. Henrichom Schindlerom, advokátom so sídlom Banská Bystrica, Janka Kráľa 7 proti žalovanému U. J., nar. XX.X.XXXX, bytom V. N. XXX, o zaplatenie 327,21 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava z 23.9.2015 č.k. 10C/276/2015-25 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti vo výrokoch o určenie neplatnosti zmluvných podmienkach z dôvodu neprijateľnosti a vo výroku o trovách konania.

Odmieťa odvolanie žalobcu proti vyhovujúcemu výroku.

Náhradu trov odvolacieho konania žalovanému proti žalobcovi nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 23.9.2015 zaviazal žalovaného uhradiť žalobcovi 200,00 eur istiny s ročným úrokom z omeškania vo výške 9,75% od 31.3.2013 do zaplatenia a náhradu trov konania pozostávajúcich zo súdneho poplatku vo výške 4,29 eur a trov právneho zastúpenia vo výške 17,58 eur na účet právneho zástupcu žalobcu, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamietol. Ďalšími výrokmi určil zmluvnú podmienku uvedenú v rámcovej zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru, iného úveru a pôžičky a s tým spojených ďalších služieb, uvedenú v článku 4, bod 5 a v článku 4 bod 1 v znení doslovne uvedenom vo výroku rozsudku za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti. Ďalej určil zmluvnú podmienku uvedenú v zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru uvedenú v článku 2 ods. 7 zo dňa 27.2.2013 „Celkové náklady spotrebiteľa podľa § 2 písm. g/ zákona sú tvorené poplatkom za poskytnutie úveru vyjadreným pevnou sumou 62,21 eur“ za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti.

2. Súd prvej inštancie rozhodoval o žalobe žalobcu na zaplatenie sumy 327,21 eur s príslušenstvom. Rozhodnutie vo veci odôvodnil tým, že dňa 27.2.2013 bola uzavretá medzi žalobcom a žalovaným rámcová zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru, iného úveru a pôžičky a s tým spojených ďalších služieb. Táto zmluva bola uzavretá na základe zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov. V zmysle čl. IV bod 1 rámcovej zmluvy sa žalovaný zaviazal zaplatiť žalobcovi poplatok spojený so spracovaním a poskytnutím úveru, ktorého výška bola určená individuálne v závislosti od výšky úveru, doby splatnosti úveru a bola uvedená na internetovej stránke žalobcu a oznámená žalovanému ako spotrebiteľovi pred vyplnením žiadosti o poskytnutie úveru na užívateľskom účte klienta a pred uzavretím zmluvy. Podľa čl. IV bod 3 rámcovej zmluvy je úver poskytnutý žalobcom bezúročný. Z čl. IV bod 5 rámcovej zmluvy vyplýva, že v prípade omeškania žalovaného so splátkami

úveru je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi skutočne vynaložené náklady spojené s ich vymáhaním, ktoré sú podrobne vyrátané a vyčíslené v zmluve. Zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 27.2.2013 súd zistil, že bola uzavretá na základe rámcovej zmluvy a žiadosti žalovaného a jej predmetom bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanému krátkodobý bezúčelový a bezúročný úver vo výške 200,00 eur s jednorazovým čerpaním bezhotovostným prevodom z účtu v banke žalobcu na bankový účet žalovaného v deň uzatvorenia zmluvy a záväzok žalovaného vrátiť žalobcovi úver s príslušenstvom v celkovej výške 262,21 eur bezhotovostne na bankový účet žalobcu. Podľa zmluvy bola splatnosť úveru dňa 30.3.2013. Celkové náklady na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy predstavovali ročnú percentuálnu mieru nákladov vo výške neuvedenej a boli tvorené poplatkom za poskytnutie úveru vyjadrený pevnou sumou 62,21 eur. Podľa upomienky zo dňa 4.4.2013 žalobca žalovaného upozornil, že jeho pôžička je po splatnosti, čím porušil zmluvu a preto mu žalobca vyúčtoval administratívne náklady vymáhania vo výške 15,00 eur. Z urgencie nezaplatenej pohľadávky zo dňa 8.4.2013 vyplýva, že žalovaný nezaplatil svoj záväzok, preto sa dlžná čiastka zvyšuje o administratívne náklady spojené s konaním vymáhania vo výške 10,00 eur. Z upozornenia na hrozbu exekúcie pohľadávky zo dňa 15.4.2013 vyplýva, že žalobca evidoval dlh žalovaného ako neuhradený, preto mu vyúčtoval ďalšie administratívne náklady spojené s inkasným konaním vo výške 10,00 eur. Z poslednej výzvy zo dňa 22.4.2013 vyplýva, že žalobca vyúčtoval ďalšie administratívne náklady spojené s konaním vymáhania vo výške 30,00 eur a žalovaného vyzval na úhradu celkovej dlžnej sumy 322,20 eur v lehote do 3 dní. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba je dôvodná v časti o zaplatenie poskytnutého úveru 200,00 eur. Tento nárok odôvodnil podľa § 657 a 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka (OZ) a uviedol, že došlo k uzatvoreniu bezúročnej zmluvy, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 200,00 eur a žalovaný tieto prostriedky nevrátil. Výrok o úrokoch z omeškania odôvodnil podľa § 517 ods. 2 OZ a priznal žalobcovi ročný úrok z omeškania vo výške 9,75% od 31.3.2013 do zaplatenia. Súd prvej inštancie zároveň skonštatoval, že poskytovanie pôžičiek je formou podnikateľskej činnosti žalobcu, ktorý má postavenie tzv. iného veriteľa podľa ust. § 2 písm. c/ zákona o spotrebiteľských úveroch.

3. Pokiaľ sa týka nároku na zaplatenie poplatku za poskytnutie úveru 62,21 eur a zaplatenie sumy 65,00 eur titulom náhrady skutočne vynaložených nákladov považoval súd prvej inštancie nárok žalobcu za nedôvodný. Vzťah a nároky uplatnené žalobcom posudzoval podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov a podľa ust. § 52 a nasl. OZ, ktoré upravujú spotrebiteľské zmluvy. Súd prvej inštancie považuje za neprijateľné zmluvné podmienky uvedené v čl. IV bod 1 a čl. IV bod 5 rámcovej zmluvy zo dňa 27.2.2013 a rovnako aj zmluvnú podmienku uvedenú v čl. 2 ods. 7 zmluvy zo dňa 27.2.2013. O týchto podmienkach v zmysle § 153 ods. 4 O.s.p. uviedol, že sú neprijateľné a zároveň na ich základe nepriznal žalobcovi požadované plnenie poplatku spojeného so spracovaním a poskytnutím úveru a skutočne vynaložených nákladov spojených s vymáhaním omeškaných splátok úveru. Všetky tieto podmienky považuje za neprijateľné pre rozpor s ust. § 53 OZ, pretože spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa. Vo vzťahu k zmluvným podmienkam uvedeným v čl. IV bod 1 rámcovej zmluvy a čl. 2 ods. 7 zmluvy súd prvej inštancie skonštatoval, že v zmysle § 53 ods. 1 OZ sa zákaz neprijateľných podmienok nevzťahuje na zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, avšak v prejednávanej veci to nie je splnené, pretože poplatok za poskytnutie úveru je formulovaný v rozpore s ust. § 37 ods. 1 OZ a teda nie je určený určito, jasne a zrozumiteľne. V čl. IV bod 1 rámcovej zmluvy sa uvádza, že klient sa zaväzuje zaplatiť veriteľovi poplatok spojený so spracovaním a poskytnutím úveru, ktorého výška je určená individuálne v závislosti od výšky úveru, doby splatnosti úveru a je uvedená na internetovej stránke veriteľa a oznámená spotrebiteľovi vopred vyplnením žiadosti o poskytnutie úveru na užívateľskom účte klienta, pričom v zmysle čl. 2 ods. 7 zmluvy poplatok za poskytnutie úveru tvorí celkové náklady spotrebiteľa a je aj vyjadrený pevnou sumou vo výške 62,21 eur. Z ustanovenia rámcovej zmluvy a zmluvy však nie je zrejmé, aká časť poplatku patrí za spracovanie žiadosti, aká za poskytnutie úveru, keďže poplatok zahŕňa obe uvedené položky. Z uvedeného dôvodu súd nemohol považovať cenu poskytnutej služby za vyjadrenú zrozumiteľne a určite. Uvedené zmluvné podmienky navýšenia boli individuálne dojednané, čo vyplýva aj z rozhodovacej činnosti súdu, ktorý rieši viacero sporov, v ktorých žalobca vystupuje a uplatňuje si právo na zaplatenie poplatku za poskytnutie úveru. Ide o formulárové zmluvy, do ktorých sa dopisujú údaje. Poukazuje na ust. § 657 a 658 ods. 1 OZ, z ktorého vyplýva, že pôžička je buď bezodplatná alebo odplatná, avšak odplata je možná len vo forme úrokov. V rámcovej zmluve aj v zmluve sa však výslovne uvádza, že úver je bezúročný. Účastníci si nedohodli úroky a inú formu odplaty zákon neumožňuje. Dohoda o poplatku za poskytnutie pôžičky je preto absolútne neplatná pre rozpor so zákonom (§ 39 OZ). Poukazuje ďalej na

ust. § 24 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení od 1.9.2014, z ktorého vyplýva, že ak zmluva neobsahuje úrokovú sadzbu, považuje sa pôžička za bezúročnú a bez poplatkov a to napriek tvrdeniu žalobcu, že úver je bezúročný s tým, že sa dojedná poplatok za poskytnutie úveru vyjadrený pevnou sumou. Súd má za to, že tento poplatok za poskytnutie úveru nie je ničím iným ako úrokom vyjadreným za určité obdobie bez toho, aby úrok bol dlžník povinný hradiť do času skutočného vrátenia peňažných prostriedkov. Takéto zmluvné dojednanie vnáša do právneho vzťahu neprimeranú nerovnováhu na úkor spotrebiteľa. Pokiaľ sa týka zmluvnej podmienky uvedenej v čl. IV bod 5 rámcovej zmluvy, ktorá sa týka nákladov, ktoré vznikli žalobcovi v súvislosti s výzvami, resp. upomienkami aj túto vyhlásil súd prvej inštancie za neprijateľnú, pretože dospel k záveru, že nebola individuálne dojednaná. Ide o dojednanie výlučne v prospech žalobcu, pričom žalovaný nemal možnosť ho ovplyvniť. Náklady spojené s vymáhaním dlžnej sumy určené v čl. IV bod 5 zmluvy predstavujú podľa názoru súdu ďalšie skryté poplatky a ich priznanie by bolo v rozpore s dobrými mravmi. V ďalšej časti uvádza, že výška žalobcom uplatnených nákladov za upomienky predstavuje od 5 do 15% sumy skutočne poskytnutej pôžičky a žalobca bližšie nešpecifikoval, v čom jeho náklady spočívajú. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie podľa § 142 ods. 2 O.s.p. Žalobca bol v konaní čiastočne úspešný v pomere 61% v celku a žalovaný bol úspešný na 39% v pomere k celku. Preto má žalobca právo na 22% náhradu trov konania, ktorú súd prvej inštancie priznal.

4. Proti všetkým výrokom rozsudku podal odvolanie žalobca z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhuje, aby odvolací súd toto rozhodnutie zmenil a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 327,21 eur s príslušenstvom a na náhradu trov konania, resp. aby rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uplatňuje si aj náhradu trov odvolacieho konania.

5. Odvolateľ uvádza, že vzťah medzi sporovými stranami je potrebné posudzovať podľa Obchodného zákonníka, a to podľa ust. § 497 a nasl. OZ, teda podľa ustanovení o zmluve o úvere. Strany úverovej zmluvy sa dohodli, že dlžník vráti poskytnuté peňažné prostriedky a namiesto úroku zaplatení jednorazovú odplatu, resp. poplatok za poskytnutie úveru, pretože podľa § 497 OZ je možné sa od ustanovení odchýliť a je možné dojednať nielen úroky, ale tiež odplatu. Argumentuje pritom ust. § 263 Obchodného zákonníka a ust. § 499 Obchodného zákonníka. Odvolateľ ďalej uvádza, že suma 37,33 eur predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, resp. odplatu, pričom sa nejedná o úroky, ale o jednorazovú odplatu. Žalovaný si výšku úveru a výšku odplatu zvolil sám, pričom výška odplaty bola vyjadrená určito a jasne v závislosti od zvolenej výšky úveru a doby splatnosti. K názoru súdu prvej inštancie o nejasnosti, neurčitosti a nezrozumiteľnosti dojednania poplatku za poskytnutie úveru poukazuje na rozhodnutia niektorých okresných súdov. Poukazuje na ust. § 53 ods. 11 OZ, podľa ktorého neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy. Súd prvej inštancie nevyhodnotil zmluvu ako celok a neskúmal okolnosti uzatvorenia zmluvy. Išlo o zmluvu uzatvorenú na diaľku prostredníctvom internetovej stránky a všetky podmienky si žalovaný určil sám, preto boli individuálne dojednané. Nemá sa preto jednať o neprijateľnú podmienku. Podľa zmluvy odplata je závislá na výške úveru, od doby splatnosti, ktorú si určí sám spotrebiteľ a preto je vždy individuálne dojednaná. Vo vzťahu ku zmluvnej podmienke uvedenej v čl. IV bod 5 rámcovej zmluvy odvolateľ uvádza, že sa súd prvej inštancie nijakým spôsobom nezaoberal ustanoveniami Obchodného zákonníka o náhrade škody. K žalobnému návrhu boli pripojené pripomienky, ktoré boli žalovanému odoslané. S výškou nákladov bol žalovaný oboznámený v rámcovej zmluve pred jej uzatvorením a jej podpisom vyjadril s týmito nákladmi súhlas a preto žalobca nepristupoval k individuálnemu dojednávaniu odlišnej výšky nákladov, tieto podľa názoru žalobcu nie sú v rozpore s ustanoveniami na ochranu spotrebiteľa a nejde o neprijateľnú podmienku. Žiadne zákonné ustanovenia neurčuje, že skutočné náklady musia byť v zmluve špecifikované položkovito. Uvádza, že ide o štandardnú výšku nákladov v odbornej praxi, čomu prikladá štatistiku bankových poplatkov za zasielanie upomienok, ktoré ani banky bližšie nešpecifikujú. Náklady žalobcu sú pritom nižšie ako poplatky za upomienky v bankách. Výška nákladov sa v závislosti od výšky pohľadávky nemení. Súd si osvojil právny názor, že každá podmienka, ktorá nebola dojednaná individuálne je podmienkou neprijateľnou, musí však ísť o značnú nerovnováhu, ktorá vysvetlená nie je.

6. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

7. Dňa 1.7.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (CSP), ktorý platí aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti (§ 470 ods. 1). Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti zákona, zostávajú zachované (§ 470 ods.

2 prvá veta). Odvolateľ podal odvolanie za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku (O.s.p.), preto Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) posudzoval odvolanie z hľadiska jeho prípustnosti a uplatnených odvolacích dôvodov podľa ustanovení predchádzajúceho procesného predpisu.

8. Keďže v konaní nebol daný dôvod na nariadenie odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, prejednal odvolací súd odvolanie bez pojednávania, v rozsahu uvedenom v § 379 a v § 380 CSP preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je čiastočne neprípustné a v merite veci nedôvodné.

9. Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Podmienky subjektívnej prípustnosti odvolania boli podobne upravené aj ust. § 201 O.s.p. Žalobca podal odvolanie proti všetkým výrokom rozsudku, teda vrátane výroku, ktorým bolo žalobe čiastočne vyhovené. Ide o výrok, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi 200,00 eur s príslušenstvom. Týmto výrokom žalobcovi nebola spôsobená žiadna ujma, preto na podanie odvolania proti tomuto výroku odvolateľ nie je subjektívne procesne legitimovaný. Odvolací súd preto odmietol jeho odvolanie v tejto časti podľa § 386 písm. b/ CSP.

10. Odvolací súd meritórne preskúmaval odvolanie smerujúce proti výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, proti výrokom, ktorým súd prvej inštancie určil zmluvné podmienky uvedené v čl. IV bod 1, čl. IV bod 5 rámcovej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, iného úveru a pôžičky a čl. 2 ods. 7 zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru za neplatné z dôvodu jej neprijateľnosti. Preskúmaval takisto aj súvisiaci výrok o trovách konania.

11. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie rozhodnutím vo veci vykonal dokazovanie v rozsahu dostačujúcom pre zistenie skutkového stavu veci, na takto zistený skutkový stav aplikoval relevantné ustanovenia hmotného práva, ktoré správnym spôsobom interpretoval. V konaní nedošlo k takým vadám, ktoré by odôvodňovali zrušenie rozhodnutia podľa § 389 CSP. Odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a o určení zmluvných podmienok za neplatné z dôvodu ich neprijateľnosti, je vecne správne. Odvolací súd konštatuje správnosť a úplnosť dôvodov rozhodnutia v tejto časti, s ktorými sa v celom rozsahu stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP).

12. K jednotlivým odvolacím dôvodom žalobcu v stručnosti uvádza:

13. Odvolateľ namieta, že na prejednávanej veci bolo potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka, ktoré upravujú náležitosti a obsah zmluvy o úvere. Tento názor odvolateľa však nie je správny. Súd prvej inštancie v konaní nepochybne zistil, že žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver. Žalobca je dodávateľom a žalovaný spotrebiteľom, preto sa na obsah spotrebiteľského úveru použijú predovšetkým ustanovenia osobitného zákona, ktorým je zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Keďže žalovaný je spotrebiteľom, použijú sa na posúdenie všeobecných náležitostí a obsahu vzťahu medzi sporovými stranami ustanovenia Obchodného zákonníka, a to v súlade s ust. § 52 ods. 2 OZ v znení účinnom od 1.5.2014. Týmto dňom bola v uvedenom ustanovení doplnená veta, že na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Toto ustanovenie nadobudlo účinnosť dňa 1.5.2014 bez prechodných ustanovení. To znamená, že od jeho účinnosti sa vzťahuje aj na právne vzťahy, založené pred týmto dňom. Tento záver vyplýva aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3MCdo/14/2014 a s týmto záverom sa odvolací súd stotožňuje.

14. Pokiaľ sa týka neprijateľnosti zmluvných podmienok súd prvej inštancie sa podrobne a dôkladne zaoberal obsahom zmluvného ustanovenia, ktoré má povahu neprijateľnú vo vzťahu k určeniu odplaty za poskytnutý úver paušálnou sumou. Odvolací súd sa stotožňuje s týmto záverom súdu prvej inštancie v tom, že ak v zmluve je uvedené, že poskytnutý úver je bezúročný, poplatok za poskytnutie úveru skutočne predstavuje v skrytej forme odplatu, ktorú je možné dojednať pri pôžičke iba vo forme úrokov. Ide o zavádzajúcu prax zo strany poskytovateľa spotrebiteľského úveru, ktorá má u spotrebiteľa prívodiť presvedčenie o tom, že ide o výhodný zmluvný vzťah.

15. Rovnako sa odvolací súd stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o tom, že poplatky za upomienku predstavujú neprijateľnú zmluvnú podmienku. Z neprijateľnej zmluvnej podmienky súd

nemôže priznať plnenie a zároveň je jeho povinnosťou vysloviť neprijateľnosť podmienky vo výroku rozsudku, čo súd prvej inštancie správne urobil.

16. Vzhľadom na uvedené považuje odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v jeho výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a o výrokoch o určení neplatnosti zmluvných podmienok z dôvodu neprijateľnosti za vecne správne, preto potvrdil rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP. Vecne správny je aj súvisiaci výrok o trovách konania.

17. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 1 a § 396 CSP. Žalobca v odvolacom konaní úspešný nebol, plný úspech mal žalovaný, ktorému však trovy odvolacieho konania nevznikli.

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).